

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

KOMUNIKAT KOMISJI

Wytyczne dotyczące stosowania mechanizmu odsyłania spraw przewidzianego w art. 22 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw w odniesieniu do określonych kategorii spraw

(2021/C 113/01)

1. Niniejszy dokument ma dostarczyć praktycznych wytycznych dotyczących podejścia Komisji do stosowania mechanizmu odsyłania spraw określonego w art. 22 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw („rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”) (¹). Wytyczne przedstawia się w celu ułatwienia i objaśnienia stosowania mechanizmu w odniesieniu do określonych kategorii odpowiednich spraw.
2. W odniesieniu do takich spraw niniejszy dokument stanowi uzupełnienie wytycznych określonych w obwieszczeniu Komisji w sprawie odsyłania spraw (²), które zawiera ogólne wytyczne dotyczące całego systemu odsyłania spraw ustanowionego w art. 4 ust. 4 i 5, art. 9 i 22 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw.
3. Niniejszy dokument ma na celu dostarczenie jedynie ogólnych wytycznych, które pomogą stwierdzić, na ile poszczególne kategorie spraw są odpowiednie do odesłania zgodnie z art. 22 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw: państwa członkowskie i Komisja zachowują znaczny margines swobody przy podejmowaniu decyzji odpowiednio o odesłaniu spraw lub przyjęciu odesłania (³). Komisja może zmienić niniejsze wytyczne w dowolnym momencie, uwzględniając przyszłe zmiany. W świetle doświadczeń zebranych podczas stosowania zmienionego podejścia do odsyłania spraw zgodnie z art. 22 może również zdecydować o skonsolidowaniu treści niniejszych wytycznych w ramach obwieszczenia w sprawie odsyłania spraw.
4. Niniejsze wytyczne stosuje się odpowiednio do zasad odsyłania spraw, zawartych w Porozumieniu EOG (⁴).

1. Wprowadzenie

5. Rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw przyznaje Komisji wyłączną właściwość w zakresie badania koncentracji o wymiarze unijnym, określoną przez zastosowanie progów opartych na łącznych obrotach. Progi te wyznaczają poziom transakcji, których wpływ na rynek uznaje się za wykraczający poza granice któregoś z państw członkowskich

(¹) Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

(²) Obwieszczenie Komisji w sprawie odsyłania spraw dotyczących koncentracji. Dz.U. C 56 z 5.3.2005, s. 2. Niniejsze wytyczne należy zatem odczytywać w związku z obwieszczeniem w sprawie odsyłania spraw. Dodatkowe wytyczne można znaleźć w dokumencie europejskich organów ochrony konkurencji (EOOK): *Zasady stosowania przez krajowe organy ochrony konkurencji w systemie EOOK art. 4 ust. 5 i art. 22 rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw*, 2005.

(³) Por. pkt 7 obwieszczenia w sprawie odsyłania spraw.

(⁴) Zgodnie z art. 6 ust. 3 protokołu 24 do Porozumienia EOG, do wniosku o odesłanie złożonego przez państwo członkowskie zgodnie z art. 22 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw może przyłączyć się jedno lub kilka państw EFTA, jeżeli koncentracja wpływa na handel między co najmniej jednym państwem członkowskim i co najmniej jednym państwem EFTA oraz stwarza poważne ryzyko zakłócenia konkurencji na terytorium państwa lub państw EFTA przyłączających się do wniosku.

i które jako takie zasadniczo najlepiej rozpatrywać na szczeblu unijnym ⁽⁵⁾. W rozporządzeniu w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw przewidziano mechanizm korekcyjny do stosowania tych ilościowych progów, od których zależy właściwość, umożliwiający w określonych okolicznościach odesłanie poszczególnych spraw między Komisją a jednym lub kilkoma państwami członkowskimi ⁽⁶⁾. Ten system odsyłania spraw ma na celu zapewnienie zbadania sprawy przez organ lub organy bardziej odpowiednie do przeprowadzenia danego dochodzenia w sprawie połączenia przedsiębiorstw, mimo że nie były one początkowo właściwe.

6. Zgodnie z art. 22 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw jedno lub więcej państw członkowskich może złożyć do Komisji wnioski o zbadanie w imieniu tych państw członkowskich dowolnej koncentracji, która nie ma wymiaru unijnego, ale ma wpływ na handel między państwami członkowskimi i zagraża w sposób znaczący konkurencji na terytorium państwa członkowskiego (lub państw członkowskich) składającego(-ych) wniosek. Jak wynika jasno z brzmienia, genezy i z celu art. 22 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, a także z praktyki Komisji w zakresie egzekwowania prawa, art. 22 ma zastosowanie do wszystkich koncentracji ⁽⁷⁾, a nie tylko tych, które spełniają odpowiednie kryteria właściwości odsyłających państw członkowskich ⁽⁸⁾.
7. Mechanizm przewidziany w art. 22 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw umożliwił Komisji zbadanie znacznej liczby transakcji w wielu różnych sektorach gospodarki, takich jak sektor przemysłowy, przetwórstwo przemysłowe, przemysł farmaceutyczny i branża cyfrowa. Były wśród nich sprawy, które ostatecznie zostały objęte szczegółowym dochodzeniem lub w przypadku których udzielono zgody dopiero po dokonaniu zmian w drodze środków zaradczych zaproponowanych przez strony ⁽⁹⁾.
8. Wraz ze stopniowym wdrażaniem krajowych systemów kontroli połączeń w prawie wszystkich państwach członkowskich Komisja, korzystając ze swobody uznania przyznanej jej rozporządzeniem w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw ⁽¹⁰⁾, wypracowała praktykę zniechęcania do składania wniosków o odesłanie na podstawie art. 22 przez państwa członkowskie, które nie miały pierwotnej właściwości w odniesieniu do danej transakcji. Praktyka ta opierała się w szczególności na doświadczeniu, zgodnie z którym zwykle było mało prawdopodobne, aby tego rodzaju transakcje miały znaczący wpływ na rynek wewnętrzny.
9. W ostatnich latach zmiany na rynku doprowadziły jednak do stopniowego wzrostu liczby koncentracji z udziałem przedsiębiorstw, które odgrywają lub mogą zacząć odgrywać znaczącą rolę konkurencyjną na danym rynku lub rynkach, mimo iż w momencie koncentracji generują niewielki obrót lub nie generują go wcale. Zmiany te wydają się szczególnie istotne w przypadku gospodarki cyfrowej, w której jeszcze przed podjęciem próby spieniężenia działalności regularnie uruchamia się usługi w celu budowania znaczącej bazy użytkowników lub gromadzenia zasobu danych o wartości handlowej. Również w sektorach takich jak farmaceutyczny i innych, w których innowacyjność jest ważnym czynnikiem konkurencji, dochodziło do transakcji z udziałem innowacyjnych przedsiębiorstw prowadzących projekty badawczo-rozwojowe i posiadających znaczny potencjał konkurencyjny, nawet jeśli przedsiębiorstwa te jeszcze nie sfinalizowały, a tym bardziej nie wykorzystwały komercyjnie wyników swojej innowacyjnej działalności. Podobne jest w przypadku przedsiębiorstw mających dostęp do aktywów o wartości konkurencyjnej, takich jak surowce, prawa własności intelektualnej, dane czy infrastruktura, lub mających wpływ na takie aktywa.
10. W tym kontekście w ramach oceny proceduralnych i jurysdykcyjnych aspektów kontroli łączenia przedsiębiorstw w UE ⁽¹¹⁾ Komisja zbadała skuteczność progów opartych na obrocie, od których zależy właściwość, przewidzianych w rozporządzeniu UE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Komisja stwierdziła, że chociaż te progi, uzupełnione mechanizmami odsyłania określonymi w rozporządzeniu w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, były zasadniczo skuteczne w wychwytywaniu transakcji mających znaczący wpływ na konkurencję na rynku wewnętrznym UE, pewna liczba transakcji transgranicznych, które potencjalnie również mogłyby mieć taki wpływ, nie została zbadana ani przez Komisję, ani przez państwa członkowskie. Dotyczy to w szczególności transakcji w sektorze cyfrowym i farmaceutycznym.

⁽⁵⁾ Por. art. 1 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Koncentracje o wymiarze unijnym, tj. przekraczające wspomniane wyżej progi obrotów, podlegają wyłącznej właściwości Komisji. Koncentracje poniżej tych progów mogą wchodzić w zakres kompetencji państw członkowskich zgodnie z przepisami odnoszącymi się do właściwości odpowiednich systemów krajowych.

⁽⁶⁾ Por. art. 4 ust. 4 i 5, art. 9 i art. 22 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw.

⁽⁷⁾ Zgodnie z definicją zawartą w art. 3 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw.

⁽⁸⁾ Art. 22 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw ma zastosowanie również wtedy, gdy odsyłające państwo członkowskie nie ustanowiło specjalnego krajowego systemu kontroli łączenia przedsiębiorstw.

⁽⁹⁾ Na podstawie odpowiednio art. 6 ust. 1 lit. c) i art. 6 ust. 1 lit. b) z art. 6 ust. 2 i art. 8 ust. 2 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw.

⁽¹⁰⁾ Por. art. 22 ust. 3 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Zob. również pkt 7 obwieszczenia w sprawie odsyłania spraw.

⁽¹¹⁾ Zob. dokument roboczy służb Komisji z dnia 26 marca 2021 r.

11. Komisja uważa, że do rozwiązania tego problemu może przyczynić się ponowna ocena stosowania art. 22 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. W świetle powyższych rozważań Komisja zamierza w określonych okolicznościach zachęcać do odsyłania spraw i akceptować te odesłania w przypadkach, gdy odsyłające państwo członkowskie nie ma początkowej właściwości w danej sprawie (ale gdy spełnione są kryteria art. 22). Ta zmiana podejścia pozwoli państwom członkowskim i Komisji zapewnić zbadanie przez Komisję dodatkowych transakcji, które zasługują na zbadanie zgodnie z rozporządzeniem w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw⁽¹²⁾, bez nakładania obowiązku zgłaszania transakcji, które nie wymagałyby takiego badania. Ta zmiana dotychczasowej praktyki nie wymaga modyfikacji odpowiednich przepisów rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw.
12. Niniejsze wytyczne zawierają wskazówki dotyczące kategorii spraw, które mogą być odpowiednie do odesłania w sytuacjach, gdy transakcja nie podlega zgłoszeniu na podstawie prawa odsyłającego państwa członkowskiego (odsyłających państw członkowskich), a tym samym określają kryteria, które Komisja może wziąć pod uwagę w takich sytuacjach, zachęcając do odesłania lub akceptując takie odesłanie. Wytyczne zawierają również wskazówki dotyczące określonych aspektów proceduralnych. Niniejsze wytyczne mają w związku z tym na celu zwiększenie przejrzystości, przewidywalności i pewności prawa w odniesieniu do szerszego stosowania art. 22 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw.
2. **Wytyczne dotyczące odsyłania spraw, które nie podlegają zgłoszeniu na podstawie prawa odsyłającego państwa członkowskiego (odsyłających państw członkowskich)**
 - 2.1. *Wymogi prawne*
13. Art. 22 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw stanowi, że w celu odesłania sprawy do Komisji przez jedno lub więcej państw członkowskich muszą być spełnione dwa wymogi prawne. Koncentracja musi:
 - (i) wpływać na handel pomiędzy państwami członkowskimi; oraz
 - (ii) zagrażać w sposób znaczący konkurencji na terytorium państwa członkowskiego (lub państw członkowskich) składającego(-ych) wniosek.
14. Jak wyjaśniono w obwieszczeniu w sprawie odsyłania spraw, w odniesieniu do pierwszego kryterium koncentracja spełnia ten wymóg, jeżeli może wywierać widoczny wpływ na model handlu między państwami członkowskimi⁽¹³⁾. Pojęcie „handlu” obejmuje wszelką transgraniczną działalność gospodarczą oraz przypadki, w których dana transakcja ma wpływ na konkurencyjną strukturę rynku. Komisja będzie w szczególności oceniać, czy dana transakcja może mieć wpływ – bezpośredni lub pośredni, rzeczywisty lub potencjalny – na model handlu między państwami członkowskimi. Szczególnie czynniki, które mogłyby być istotne, mogą obejmować lokalizację (potencjalnych) klientów, dostępność i ofertę przedmiotowych produktów bądź usług, gromadzenie danych w kilku państwach członkowskich lub opracowywanie i realizację projektów badawczo-rozwojowych, których wyniki, w tym prawa własności intelektualnej, w przypadku powodzenia mogą być komercjalizowane w więcej niż jednym państwie członkowskim.
15. Jeśli chodzi o drugie kryterium, obwieszczenie w sprawie odsyłania spraw stanowi, że odsyłające państwo członkowskie ma zasadniczo obowiązek wykazać, iż w oparciu o wstępną analizę istnieje realne ryzyko, że dana transakcja może wywierać istotny niekorzystny wpływ na konkurencję, a zatem że wymaga dokładnej analizy. Taka wstępna analiza może opierać się na dowodach *prima facie* wskazujących na możliwy znaczący negatywny wpływ na konkurencję, ale pozostaje bez uszczerbku dla wyniku pełnego dochodzenia⁽¹⁴⁾. Wytyczne Komisji w sprawie oceny horyzontalnych⁽¹⁵⁾ i niehoryzontalnych połączeń przedsiębiorstw⁽¹⁶⁾ zawierają wskazówki dotyczące sposobu, w jaki Komisja ocenia koncentracje w przypadku, gdy zainteresowane przedsiębiorstwa są rzeczywistymi lub potencjalnymi konkurentami na tym samym rynku właściwym oraz gdy przedsiębiorstwa te prowadzą działalność na odrębnych

⁽¹²⁾ Jak wyjaśniono w obwieszczeniu w sprawie odsyłania spraw (por. przypis 45), Komisja bada koncentrację na wniosek i w imieniu wnioskujących państw członkowskich. Art. 22 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw należy zatem interpretować w ten sposób, że zobowiązuje on Komisję do zbadania wpływu koncentracji na terytoriach tych państw członkowskich. Komisja nie będzie badać skutków koncentracji na terytoriach państw członkowskich, które nie przyłączyły się do wniosku, chyba że będzie to konieczne do oceny skutków koncentracji na terytoriach wnioskujących państw członkowskich (np. jeżeli rynek geograficzny wykracza poza terytorium lub terytoria wnioskującego państwa członkowskiego (wnioskujących państw członkowskich)).

⁽¹³⁾ Obwieszczenie w sprawie odsyłania spraw, pkt 43.

⁽¹⁴⁾ Por. pkt 44.

⁽¹⁵⁾ Wytyczne w sprawie oceny horyzontalnego połączenia przedsiębiorstw na mocy rozporządzenia Rady w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. C 31 z 5.2.2004, s. 5) („wytyczne w sprawie oceny horyzontalnego połączenia przedsiębiorstw”).

⁽¹⁶⁾ Wytyczne w sprawie oceny niehoryzontalnych połączeń przedsiębiorstw na mocy rozporządzenia Rady w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. C 265 z 18.10.2008, s. 6).

rynkach właściwych. Do celów oceny przypadków objętych niniejszymi wytycznymi istotne kwestie przy podejmowaniu decyzji, czy transakcja zagraża w sposób znaczący konkurencji, mogą obejmować: stworzenie lub wzmocnienie pozycji dominującej jednego z zainteresowanych przedsiębiorstw; eliminację znaczącej siły konkurencyjnej, w tym eliminację podmiotu, który w ostatnim czasie wszedł na rynek bądź ma zamiar wejść na rynek, lub połączenie dwóch ważnych innowatorów; ograniczanie zdolności lub motywacji konkurentów do konkurowania, w tym poprzez utrudnianie im wejścia na rynek lub ekspansji albo utrudnianie im dostępu do dostaw lub rynków; czy też zdolność i motywację do wykorzystania silnej pozycji rynkowej na jednym rynku w celu wywarcia wpływu na drugim rynku poprzez sprzedaż związaną lub łączoną bądź inne praktyki wyłączające.

16. Analizując oba kryteria, Komisja w szczególności weźmie pod uwagę perspektywiczny charakter oceny kontroli połączeń.
17. Zastosowanie tych dwóch kryteriów zapewni wystarczający związek transakcji z UE i odsyłającym państwem członkowskim (odsyłającymi państwami członkowskimi).

2.2. Pozostałe czynniki, które można uwzględnić

18. Jak wskazano w obwieszczeniu w sprawie odsyłania spraw, przy podejmowaniu decyzji co do skorzystania ze swobody uznania w celu złożenia lub przystąpienia do wniosku o odesłanie, państwa członkowskie i Komisja powinny przede wszystkim mieć na względzie konieczność zapewnienia skutecznej ochrony konkurencji na wszystkich rynkach, których dotyczy dana transakcja ⁽¹⁷⁾.
19. Oprócz zasad określonych w obwieszczeniu w sprawie odsyłania spraw ⁽¹⁸⁾ kategorii spraw, które zwykle będą odpowiednio do odesłania zgodnie z art. 22 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, w przypadku gdy połączenie nie podlega obowiązkowi zgłoszenia w odsyłającym państwie członkowskim (odsyłających państwach członkowskich), obejmują transakcje, w których obroty co najmniej jednego z zainteresowanych przedsiębiorstw nie odzwierciedlają jego faktycznego lub przyszłego potencjału konkurencyjnego. Przykładowo mogą to być przypadki, w których przedsiębiorstwo: 1) jest przedsiębiorstwem typu start-up lub nowym podmiotem o znacznym potencjale konkurencyjnym, który jeszcze nie opracował ani nie wdrożył modelu biznesowego generującego znaczne przychody (lub jest nadal w początkowej fazie wdrażania takiego modelu biznesowego); 2) jest ważnym innowatorem lub prowadzi potencjalnie istotne badania; 3) jest rzeczywistą lub potencjalną ważną siłą konkurencyjną ⁽¹⁹⁾; 4) ma dostęp do aktywów o znaczeniu konkurencyjnym (takich jak na przykład surowce, infrastruktura, dane lub prawa własności intelektualnej); lub 5) dostarcza produkty lub usługi, które są kluczowymi czynnikami produkcji/komponentami dla innych gałęzi przemysłu. W ramach oceny Komisja może również wziąć pod uwagę, czy wartość zapłaty otrzymanej przez sprzedającego jest szczególnie wysoka w porównaniu z obecnymi obrotami podmiotu.
20. Powyższy wyraz ma charakter wyłącznie ilustracyjny. Nie jest ograniczony do żadnego konkretnego sektora lub sektorów gospodarki i nie można go w żaden sposób uznać za wyczerpujący.
21. Chociaż odesłanie sprawy podlega terminom określonym w art. 22, fakt, że transakcja została już zamknięta, nie wyklucza możliwości złożenia przez państwo członkowskie wniosku o odesłanie ⁽²⁰⁾. Czas, jaki upłynął od jej zamknięcia, jest jednak czynnikiem, który Komisja może wziąć pod uwagę, wykonując swoje prawo do przyjęcia lub odrzucenia wniosku o odesłanie. Mimo że oceny przeprowadza się indywidualnie dla poszczególnych przypadków, Komisja zasadniczo uznaje, iż odesłanie nie jest właściwe, jeżeli od dokonania koncentracji minęło ponad sześć miesięcy. Jeśli przeprowadzenie koncentracji nie należało do domeny publicznej, ten okres sześciu miesięcy liczy się od momentu, gdy istotne fakty dotyczące połączenia zostały podane do wiadomości publicznej w UE. W wyjątkowych sytuacjach właściwe może być jednak również późniejsze odesłanie, na przykład w oparciu o skalę potencjalnych problemów w zakresie konkurencji i potencjalnego szkodliwego wpływu na konsumentów.
22. Ponadto okoliczność, w której transakcja została już zgłoszona w jednym lub kilku państwach członkowskich, które nie wystąpiły o odesłanie lub nie przyłączyły się do takiego wniosku o odesłanie, może stanowić czynnik przemawiający przeciwko przyjęciu takiego odesłania. Komisja podejmuje jednak decyzję w oparciu o wszystkie istotne okoliczności, w tym, jak wspomniano w akapicie powyżej, w oparciu o zakres potencjalnej szkody, a także zasięg geograficzny rynków właściwych.

⁽¹⁷⁾ Obwieszczenie w sprawie odsyłania spraw, pkt 8.

⁽¹⁸⁾ Por. pkt 45.

⁽¹⁹⁾ W rozumieniu pkt 37 i 38 wytycznych w sprawie oceny horyzontalnego połączenia przedsiębiorstw.

⁽²⁰⁾ Rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw wprowadza taką możliwość w art. 22 ust. 4.

3. Aspekty proceduralne

23. Komisja będzie ściśle współpracować z właściwymi organami państw członkowskich w celu wskazania koncentracji, które mogą być odpowiednie do odesłania zgodnie z art. 22 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, ale nie spełniają kryteriów właściwości mających zastosowanie zgodnie z odpowiednimi przepisami krajowymi. Może w tym celu prowadzić wymianę informacji z krajowymi organami ochrony konkurencji ⁽²¹⁾. W przypadku takich wymian zapewni się ochronę informacji poufnych zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami ⁽²²⁾.
24. Strony dokonujące połączenia mogą dobrowolnie przekazać informacje na temat planowanych przez nie transakcji. W razie potrzeby Komisja może w takich przypadkach wskazać tym stronom z wyprzedzeniem, że nie uważa, aby ich koncentracja była odpowiednia do odesłania zgodnie z art. 22 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, jeżeli przekazano wystarczające informacje, aby można było dokonać tego rodzaju wstępnej oceny.
25. Osoby trzecie mogą skontaktować się z Komisją lub właściwymi organami państwa członkowskiego i poinformować je o koncentracji, która w ich opinii może być odpowiednia do odesłania zgodnie z art. 22 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Aby umożliwić Komisji i właściwym organom państwa członkowskiego ocenę kwestii, czy dana transakcja jest odpowiednia do odesłania, w ramach wspomnianego kontaktu należy przekazać wystarczające informacje pozwalające na dokonanie wstępnej oceny tego, czy spełnione zostały kryteria dotyczące odesłania w zakresie, w jakim osoba trzecia dysponuje takimi informacjami. W art. 22 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw nie nakłada się na właściwe organy państw członkowskich ani na Komisję żadnego obowiązku podjęcia jakichkolwiek działań w następstwie kontaktu ze strony osoby trzeciej.
26. Jeśli Komisja otrzyma informacje o koncentracji, co do której uważa, że spełnia ona stosowne kryteria do celów odesłania, może poinformować państwo lub państwa członkowskie, których to potencjalnie dotyczy, oraz wezwać takie państwo lub państwa członkowskie do złożenia wniosku o odesłanie ⁽²³⁾. To do właściwych organów danego państwa członkowskiego należy decyzja, czy pragną one złożyć taki wniosek.
27. Jeżeli rozważa się złożenie wniosku o odesłanie, Komisja jak najszybciej poinformuje o tym fakcie strony transakcji ⁽²⁴⁾. Chociaż otrzymanie informacji o możliwości złożenia takiego wniosku nie zobowiązuje zainteresowanych przedsiębiorstw do podjęcia lub powstrzymania się od podjęcia jakichkolwiek działań w związku z dokonaniem przedmiotowej transakcji ⁽²⁵⁾, mogą one zdecydować o poczynieniu kroków, które uznają za stosowne, takich jak odroczenie dokonania transakcji do czasu podjęcia decyzji w kwestii złożenia wniosku o odesłanie.
28. Jeżeli zgłoszenie nie jest wymagane, wniosek o odesłanie musi zostać złożony najpóźniej w ciągu 15 dni roboczych od daty powiadomienia danego państwa członkowskiego o tej koncentracji w inny sposób ⁽²⁶⁾. Określenie „powiadomienia” powinno w tym kontekście być interpretowane jako oznaczające pozyskanie wystarczających informacji pozwalających na dokonanie wstępnej oceny co do spełnienia kryteriów istotnych z perspektywy oceny odesłania ⁽²⁷⁾.
29. Gdy wniosek o odesłanie zostanie złożony, Komisja bezzwłocznie powiadomi o tym fakcie właściwe organy państw członkowskich i zainteresowane przedsiębiorstwa. Pozostałe państwa członkowskie mogą przyłączyć się do pierwotnego wniosku w ciągu 15 dni roboczych od daty poinformowania ich przez Komisję o wspomnianym pierwotnym wniosku ⁽²⁸⁾. Komisja zachęca państwa członkowskie, aby jak najszybciej przekazywały sobie wzajemnie oraz Komisji informacje na temat tego, czy zamierzają przyłączyć się do wniosku o odesłanie ⁽²⁹⁾.

⁽²¹⁾ Obwieszczenie w sprawie odsyłania spraw, pkt 53 i nast. Zob. również zasady EOOK, pkt 3, 20 i 23 oraz 26–29.

⁽²²⁾ Obwieszczenie w sprawie odsyłania spraw, pkt 57 i 58. Zob. również zasady EOOK, pkt 34.

⁽²³⁾ Art. 22 ust. 5 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Zob. również zasady EOOK, pkt 22.

⁽²⁴⁾ Zgodnie z zasadami EOOK, jeżeli rozważa się złożenie wniosku o wspólne odesłanie, krajowe organy ochrony konkurencji powinny jak najszybciej poinformować o tym fakcie strony transakcji (por. pkt 25).

⁽²⁵⁾ Obowiązek zawieszenia przewidziany w art. 7 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw ma zastosowanie wyłącznie od dnia, w którym Komisja informuje zainteresowane przedsiębiorstwa, że złożony został wniosek, w stopniu, w jakim w tym dniu koncentracja nie została dokonana. Zob. art. 22 ust. 4 akapit pierwszy rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw.

⁽²⁶⁾ Art. 22 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Zob. również obwieszczenie w sprawie odsyłania spraw, pkt 50.

⁽²⁷⁾ Por. obwieszczenie w sprawie odsyłania spraw, przypis 43. Zob. również zasady EOOK, pkt 31.

⁽²⁸⁾ Art. 22 ust. 2 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Zob. również obwieszczenie w sprawie odsyłania spraw, pkt 50 oraz zasady EOOK, pkt 24.

⁽²⁹⁾ Zob. również zasady EOOK, pkt 24.

30. Najpóźniej 10 dni roboczych od upływu okresu 15 dni roboczych, w którym państwa członkowskie mogą przyłączyć się do wniosku o odesłanie, Komisja może podjąć decyzję o zbadaniu koncentracji, jeśli stwierdzi, iż zakłóca ona handel między państwami członkowskimi i zagraża w sposób znaczący konkurencji na terytorium państwa członkowskiego (lub państw członkowskich) składającego(-ych) wniosek. W przypadku gdy Komisja nie podejmie decyzji w tym terminie, uznaje się, że przyjęła decyzję o zbadaniu koncentracji zgodnie ze złożonym wnioskiem ⁽³⁰⁾.
 31. Obowiązek zawieszenia przewidziany w art. 7 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw ma zastosowanie w stopniu, w jakim w dniu, w którym Komisja informuje zainteresowane przedsiębiorstwa, że złożony został wniosek o odesłanie, koncentracja nie została dokonana ⁽³¹⁾. Obowiązek zawieszenia przestaje obowiązywać, jeżeli następnie Komisja zdecyduje, że nie będzie badać danej koncentracji.
-

⁽³⁰⁾ Art. 22 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw.

⁽³¹⁾ Art. 22 ust. 4 akapit pierwszy rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw.